

@RahimEr
İMZA
RAHİM ER

O GÜNLER, BU GÜNLER!

Önceki gün; 10 Aralık 2020 günü Bakü'de Türk şuur ve idraki için asrın olaylarından biri yaşandı. O gün, Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın riyasetindeki seçkin bir Türkiye hey'etinin de iştirakiyle Azerbaycan'ın payitahtında Karabağ Zaferi kutlandı. Türkiye ve Azerbaycan hey'etlerinin heyecan dolu manzarası muhteşemdi...

Fakirin ömrü ve bizden önce de nice vatanseverin ömrü, bu manzaraları bekleye bekleye hasretle geçti. En evvel şu hakkı teslim etmeli. Azerbaycan, 27 Eylül'de Ermeni tecavüzüne maruz kaldığında Türkiye Cumhuriyeti, Cumhurbaşkanı Sn. Erdoğan'ın şahsında tam da olması gereken gibi Azeri Türklerinin yanında yer aldı. Sn. Erdoğan'ın o gün, vereceğimiz desteğe dair söylediği veciz sözü, ileriki zamanlarda tarih çokça tekrar etme ihtiyacı duyacaktır:

-Azerbaycan, ne istiyorsa, ne kadar istiyorsa, nasıl istiyorsa, ne zaman istiyorsa bütün varlığımızla yanlarındayız!!..

Cumhurbaşkanı Erdoğan böylesine net, kararlı, cesur ve temiz konuşmuştu. Böyle konuşuldu ama bu söz, orada kalmadı. O

tablo, İki Millet Tek Devlet hedefini de aşarak "Tek Millet-Tek Devlet" Kızılma burçlarına uzanmıştır. Eğer gördüklerimiz, yaşadıklarımız bir rüya değilse ki hayır değil, fiilî durum, aslında yekpare bir varlığın tecessüm ve teessüsüdür.

Bu manzara, her vatansever için değerlidir. Fakat bizler ve bizlerden önce şu manzaraya hasretle gidenler için anlatılamaz bugün anlaşılabilir değerdir. Niçin? Bu 'niçin'in cevabı o kadar uzun ve o kadar hazindir ki izahı hacimli bir kitap tutar. Türkiye'de Tek Parti Zihniyeti vatanseverleri, dindarları, kısacası yerli ve millî olanları Türkcü, Turancı ve gerici diye karakollarda falakadan geçiriyor, işkencenin en katısını yapıyor, hapishanelerde çürütüyordu. Allah diyenin de Türkistan diyenin de bumundan getirildi. "Boraltan Köprüsü Faciası" o günlerden sadece bir utanç hadisesidir. İşin tuhafı kızıl komünist Sovyet Rusya da işgal ettiği Türk yurtlarında bu zulmün aynısını yapıyordu. O zulmü bugün sadece Çin pençesi altındaki Şarkî Türkistan'da

Uygur Türkleri yaşamaktadır. Türkiye Türkçesiyle "Bakü", Azerî Türkçesiyle "Bakı" denen payitaht şehrimizdeki manzara,

ama bu söz, orada kalmadı. O sözün çerçevesini çizdiği her destek ve her yardım, bihakkın ifa edildi. Bundan dolayı netice, elbette zafer olacaktır. Zira onu bizat Peygamber-i Zîşân, Şanlı Peygamber -aleyhisselâm- "birlikte rahmet, ayrılıkta azab-ı ilâhî vardır" diye pırlantadan kelimelerle ifade buyurmaktalar.

Diğer taraftan Azerbaycan Cumhurbaşkanı hürmetli İlham Aliyev de tam bir azîm, sadakat, vefa ve kararlılık numunesi ortaya koydu. Karabağ Zaferi'nde veya bir başka ifadeyle Azerbaycan Zaferi'nde Sn. Erdoğan ve Sn. Aliyev bir yüreğin iki yarısı, aynı gayenin iki temsilcileriydi. Cumhurbaşkanı Aliyev, gerek muharebe devam ederken ve gerekse kutlama günü yaptığı teşekkür konuşmasında asla gösteriş yapmıyordu. Serapa samimiyet ve kardeşlik duyguları içindeydi. Biri diğerine "kardeşim", öbürü berikine "gardaşım" derken bu kelimelerin cevheri, tam karşılığını buluyordu.

Hey'etler bir araya gelmeden önce Türkiye ve Azerbaycan askerlerinin yani Türk neferinin Bakü caddelerinde yaptığı resmigeçitse bir başkaydı. Bolu 2. Dağ Komando Tugayı'nın, bu tugayın Gazi Sancağı'nın merasimde yer alması, cümle neferlerin Mehter Marşıyla yürümesi, sanki 102 sene sonra Kafkas İslam Ordusunun dirilişiydi.

Türkiye ve Azerbaycan'ın "İki Devlet Tek Millet!" olduğu 30 yıldan beri tekrar edilmekteydi. Bu tekrarlar, samimiyetle de söylenmekteydi. Fakat bu söz, ilk defa bu denli şümüllü, ihatalı ve derinden hayat buldu. O kadar ki artık ortaya çıkan seyrine doyumaz

payitaht şehrimizdeki manzara, artık zamanın hafızasına nakşolmuştur. O manzarada Azerbaycan Zaferi'nin kutlama merasiminde diğer Türk Cumhuriyetleri, Türkmenistan, Kazakistan, Özbekistan, Kırgızistan ve hatta Tacikistan ve herhâlde KKTC de olmalıydı. Muhtar, otonom idareler bile olabiliirdi. Hadi İİT-İslâm İşbirliği Teşkilatı, İslâm ülkelerine dair hiçbir varlık gösteremiyor. Bari Türk Keneşi veya Türk Konseyi denen teşkilat, Türk illeri için kendini gösterebilmelidir. Ama şu günkü hâllerle ikisi de bir ümit vadetmiyor. Hâlbuki Bakü'deki manzara ve Batı Türkistan'ın hürriyetine kavuşmuş olması iki asırlık çileli bir bekleyişin, görülen rüyaların, çekilen ahların, edilen duaların hakikat olmuş, kabul olmuş hâlidir.

Yazımıza bir de derkenar düşmek isteriz. Türkcü'nin temel mes'elelerinden biri de İstanbul Türkçesi merkezli bir Türk dilinin bütün Türk dünyasında yazılıp konuşulabilmesidir. Bunu Osmanlı Türkü yapmıştı. İstanbul'da neşrolunan bir kitap veya gazete, Kahire, Taşkent, Kırım, Bosna ve diğerlerinde okunabiliyordu.

Bir de tavsiyemiz olacak:

Cumhurbaşkanlarının konuşma metinlerini yazan değerli kalem erbabı, müşterek Türkçeye dikkat ve özen göstermelidir. Kelimeleri seçici davranmalılar. Bizim zengin İstanbul Türkçemiz, 1960 öncesinde kaldı. 27 Mayıs'la sadece devlet adamları idam edilmedi. Darbeyle yeniden hayat bulan Tek Parti Zihniyeti'nin mensup ve müesseseleri Türkçeyi de dar ağacına çektiler.

Yapılacak o kadar çok iş var ki. Biz, nasıl uyuruz?!